

Ռաֆֆի

Թարուցած գանձ

Ասեմ. աղջի, արմենուիի,
Թե քո աստված կսիրես,
Ձգե՛ր քողը ծածկած դեմքեդ,
Գոնյա տեսնեն քո երես:

Ասաց, Լոե՛, դու, ո՛վ մանուկ,
Դեռևս անփորձ տղամարդ,
Մի՞թե չես տեսել ծածկոց,
Երբ վառվում է կարմիր վարդ:

Ասեմ. աղջի, արմենուիի,
Ցույց տո՛ւր տեսնեն քո աչերը,
Ի սեր աստծո ինձ շնորհե
Քաղել քաղցրիկ գույգ պաշեր:

Ասաց, Լոե՛, դու, ո՛վ պատանի,
Ինչ հանդուգն ես դու եղել,
Մի՞թե չե՞ս տեսել երկնքում.
Երբ փայլում են գույգ աստղեր:

Ասեմ. աղջի, արմենուիի,
Տեսնեն ի՞նչ է քո ծոցում,
Այնպես անուշ հոտով բուրում,
Ինձ բերում է հիացում:

Ասաց, Լոն՛, դու, ով մանուկ,
Այնտեղ բուրում է թուրինջ,
Մի՞թե պարտեզում չե՞ս քաղել
Նուռն, լիմոն կամ նարինջ:

Ասաց, Լոն՛, ով անամոթ,
Այդ պահանջե սեր և գոհ,
Դու նվիրե անձդ ինձի,
Որ ես լինեմ քեզնից գոհ: